

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202873
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5318202873.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: Ing. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX, XXX XX E., zastúpeného JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom, so sídlom F. S. XXXX, XXX XX E. proti žalovaným: 1/ G. S., na neznámom mieste, 2/ U. Z., na neznámom mieste, 3/ U. Z., na neznámom mieste, 4/ X. Z., na neznámom mieste, 5/ R. Z., na neznámom mieste, 6/ B. J., na neznámom mieste, 7/ U. P., na neznámom mieste, 8/ B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX, XXX XX E., 9/ V. O., na neznámom mieste, 10/ Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX, XXX XX E., žalovaní v rade 1/ až 7/ a 9/ zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova cesta 36, 817 47 Bratislava, IČO: 17 335 345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 9C/77/2018-99 zo dňa 11. januára 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 9C/77/2018-99 zo dňa 11. januára 2022 vo výroku I. vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ až 7/ a 9/ potvrdzuje.

Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 9C/77/2018-99 zo dňa 11. januára 2022 vo výroku I. vo vzťahu k žalovaným v rade 8/ a 10/ a tiež vo výroku II. o trovách konania v celom rozsahu (t. j. vo vzťahu ku všetkým žalovaným) zrušuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 129 ods. 3 CSP odmietol podanie žalobcu vo veci samej, ktoré mu bolo doručené dňa 18.10.2018 v znení podaní doručených súdu dňa 13.08.2021 a 02.12.2021 (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným voči žalobcovi nárok na ich náhradu nepriznal (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti v nej presne špecifikovanej, ktorá sa nachádza v kat. úz. E.. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 9C/77/2018-40 zo dňa 02.06.2020. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie Slovenský pozemkový fond. Krajský súd v Žiline o podanom odvolaní rozhodol uznesením č.k. 6Co/139/2020-69 zo dňa 26.02.2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že v ďalšom konaní má okresný súd primárne vyzvať žalobcu na odstránenie väd podania - riadne označenie žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ údajmi podľa § 133 ods. 1 CSP pod následkom odmietnutia podania.

3. Následne okresný súd uznesením č.k. 9C/77/2018-88 zo dňa 11.11.2021 vyzval žalobcu na odstránenie väd podania, pričom v uznesení uviedol, v čom je jeho žaloba neúplná a ako ju treba opraviť a doplniť.

4. Dňa 13.08.2021 žalobca doručil súdu podanie, v ktorom okrem iného uviedol, že čo sa týka rozhodnutia C 144/04 zo dňa 22.06.2005, toto nie je de facto titul nadobudnutia, ale je to zapísanie rozhodnutia o vykonaní ROEP-u na jednotlivé listy vlastníctva. Z potvrdenia Mesta Čadca je zrejme,

že žalovaní 1/ až 7/ a 9/ sú neznámi a týchto zastupuje Slovenský pozemkový fond, ktorú skutočnosť Slovenský pozemkový fond v konaní nenamietal a nerozporoval. K uvedenému podaniu žalobca predložil i potvrdenie Mesta Čadca z 09.08.2021, v zmysle ktorého Mesto Čadca potvrdzuje, že v evidencii obyvateľov mesta sa nenachádzajú žalovaní 1/ až 7/ a 9/. Dňa 02.12.2021 doručil žalobca vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa pridrižiava podania z 12.08.2021 a hoci učinil kroky na stotožnenie neznámych vlastníkov, nepodarilo sa mu ich stotožniť, preto ide o neznámych vlastníkov, ktorí sú zastúpení Slovenským pozemkovým fondom. Ďalej ozrejmil, že tieto skutočnosti prejednal aj s právnym zástupcom Slovenského pozemkového fondu, ktorý potvrdil, že je správcom podielov neznámych vlastníkov, t. j. žalovaných 1/ až 7/ a 9/. Preto žalobca žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 129 ods. 1 až 4 CSP a konštatoval, že podľa jeho názoru žalobca svoju žalobu doručenú súdu dňa 18.10.2018 v súlade s výzvou súdu nedoplnil a neopravil podaniami doručenými súdu dňa 13.08.2021 a 02.12.2021. V podanej žalobe naďalej absentuje riadne označenie žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom (§ 133 ods. 1 CSP). Uznesením č.k. 9C/77/2018-88 zo dňa 11.11.2021 okresný súd vyzval žalobcu k aktívnemu prístupu spočívajúcemu v obstaraní právnych titulov, ktoré sú zistiteľné a v následnom vyvinutí úsilia identifikovať uvedených žalovaných jednoznačným a nezameniteľným spôsobom. Vzhľadom na to, že žalobca doposiaľ nepreukázal súdu, že vyvinul snahu o zistenie ďalších identifikačných údajov žalovaných 1/ až 7/ a 9/ v súlade so závermi odvolacieho súdu vyjadrenými v uznesení č.k. 6Co/139/2020-69 zo dňa 26.02.2021 a v súlade s uznesením okresného súdu č.k. 9C/77/2018-88 zo dňa 11.11.2021, konajúci súd jeho podanie v zmysle § 129 ods. 3 CSP odmietol, keďže žalobca bol o možnosti odmietnutia podania v prípade jeho nedoplnenia poučený.

6. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania okresný súd aplikoval ustanovenia 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak niektorá strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, protistrana má nárok na náhradu trov konania, keďže odmietnutie podania je potrebné analogicky považovať za zastavenie konania. Žalobca tým, že nepodal riadnu žalobu, resp. na výzvu súdu riadne neodstránil vytykané vady žaloby, procesne zavinil odmietnutie jeho podania, v dôsledku čoho by žalovaným prináležal nárok na náhradu trov konania. Zároveň súd aplikujúc § 396 ods. 3 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (následkom ktorého bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie), v ktorom boli žalovaní v rade 1/ až 7/ a 9/ úspešní v rozsahu 100 %. Berúc do úvahy tú skutočnosť, že žalovaným doposiaľ žiadne trovy v tomto konaní nevznikli, súd i s prihliadnutím na článok 17 základných princípov CSP rozhodol tak, že žalovaným voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že by svoju žalobu nedoplnil a neopravil podaniami doručenými súdu dňa 13.08.2021 a 02.12.2021. Mal za to, že svojimi podaniami dostatočným spôsobom preukázal naplnenie zákonných ustanovení, čo do zastupovania neznámych vlastníkov Slovenským pozemkovým fondom v zmysle platnej právnej úpravy. Z potvrdenia Mesta Čadca č. j. 3/29/2021 zo dňa 09.08.2021, ktoré žalobca predložil so svojím vyjadrením, je zrejmé, že žalovaní v rade 1/ až 7 a 9 sú neznámi a týchto v zmysle § 16 ods. 1 písm. b) a ods. 2, v spojení s § 13 a § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 180/1995 Z. z. a § 34 ods. 3 vety druhej zákona č. 330/1991 Zb. zastupuje Slovenský pozemkový fond. Túto skutočnosť Slovenský pozemkový fond v konaní nenamietal a nerozporoval ani v podanom odvolaní proti predchádzajúcemu rozhodnutiu okresného súdu. Odvolateľ prezentoval názor, že konajúci súd vydal napadnuté uznesenie v rozpore s platnými a účinnými právnymi predpismi, čím zároveň konal v rozpore s čl. 16 Základných princípov CSP. Zdôraznil, že ak by argumentácia a odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/139/2020 zo dňa 26.02.2021 a uznesenia Okresného súdu Čadca č. k. 9C/77/2018-99 zo dňa 10.01.2022 boli správne a v súlade so zákonom, tak odvolací súd by musel odvolanie Slovenského pozemkového fondu zo dňa 09.07.2020 v zmysle § 386 písm. b) CSP odmietnuť, pretože podľa názoru oboch súdov Slovenský pozemkový fond bol neoprávnenou osobou na podanie odvolania. Ďalej žalobca namietal, že odvolací súd nesprávne a neúplne interpretoval a použil judikát v bodoch 20., 21. a 22. uznesenia sp. zn. 6Co/139/2020 zo dňa 26.02.2021, ktorým sa následne riadil aj súd prvej inštancie v ďalšom konaní, pre ktorý bol právny názor odvolacieho súdu záväzný. Toto odôvodnenie si odporuje, nakoľko v bode 21. uznesenia odvolacieho

súdu je pripustené v zmysle judikátu zastupovanie neznámych vlastníkov len v zmysle § 8 ods. 1 písm. c), no s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24.02.2016 zastupuje Slovenský pozemkový fond aj neznámych vlastníkov podľa § 8 písm. d) zákona č. 180/1995 Z. z. Odvolací súd však už v odôvodnení svojho rozhodnutia nepoužil aj ďalšiu časť judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kde dovolací súd uvádza, že riešením, ako tento problém preklenúť, sa javí len druhové pomenovanie označenia účastníka majúceho byť zastúpeného Slovenským pozemkovým fondom. V takomto prípade, napr. spôsobom „neznámy (resp. nezistený) vlastník nehnuteľnosti ..., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom“ alebo „neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemnoknižného vlastníka menom, zastúpený Slovenským pozemkovým fondom“. V žalobe žalobcu sú žalovaní v rade 1/ až 7/ a 9/ označení ako neznámi vlastníci zastúpení správcou - Slovenským pozemkovým fondom v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/11/2016 a v zmysle platnej právnej úpravy. Žalobca v tomto konaní teda dostatočným spôsobom preukázal, že sa jedná o neznámych vlastníkov, ktorých v zmysle platnej právnej úpravy zastupuje Slovenský pozemkový fond. O stotožnenie uvedených neznámych vlastníkov žalobca požiadal aj Rímskokatolícku Cirkev Farnosť Čadca-Mesto, ktorý taktiež listom zo dňa 26.01.2022 potvrdil, že sa jedná o neznámych vlastníkov. Taktiež stará matka žalobcu, ktorá bude mať 97 rokov (nar. XX.XX.XXXX) a dobre pozná miestne pomery, nemá o uvedených vlastníkoch žiadnu vedomosť. V zmysle uvedeného mal odvolateľ za to, že súd prvej inštancie nemal jeho podania odmietnuť, ale mal vo veci konať a rozhodnúť.

9. Žalovaní ostali v odvolacom konaní nečinní.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ až 7/ a 9/ vo výroku I. v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a vo vzťahu k žalovaným v rade 8/ a 10/ vo výroku I. a vo výroku II. o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. d) zrušil.

11. Vo vzťahu k výroku I. o žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný postup, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ až 7/ a 9/ vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na relevantnú odvolaciu argumentáciu žalobcu formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať princíp viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v posudzovanej veci bolo okresnému súdu dňa 18.10.2018 doručené podanie žalobcu označené ako „Žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva“, t. j. podľa obsahu predmetného podania v zmysle § 124 ods. 1 CSP sa jedná o podanie vo veci samej.

14. Treba zdôrazniť, že zákonnou podmienkou pre odmietnutie podania je existencia takého nedostatku podania, ktorý bráni súdu pokračovať v spore. Bude tomu tak najmä v prípade, ak z obsahu návrhu nemožno zistiť okruh sporových strán, čoho sa žalobca domáha, alebo ak podanie neobsahuje uvedenie skutočností, z ktorých žalobca odvodzuje svoje právo, a to aspoň v takom rozsahu, aby bolo možné posúdiť totožnosť veci.

15. Právo na spravodlivý súdny proces garantované ustanoveniami článkov 46 a nasl. Ústavy SR znamená okrem iného aj povinnosť súdu poskytnúť stranám priestor na uplatnenie tohto práva, a to aj realizáciou poučovacej povinnosti. Uvedená požiadavka je vyjadrená aj v ustanovení § 129 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo

sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

16. Vzhľadom na to, že predmetné podanie žalobcu neobsahovalo zákonné náležitosti podľa § 127 ods. 1 a § 132 ods. 1 CSP, okresný súd uznesením č. k. 9C/77/2018-88 zo dňa 11.11.2021 vyzval žalobcu na odstránenie väd podania, s akcentom na riadne označenie žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9, aby bolo uvedené, ak žalovaným je fyzická osoba, jej meno, priezvisko, adresa trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia pod následkom odmietnutia predmetného podania v zmysle § 129 ods. 3 CSP.

17. Na uvedenú výzvu reagoval žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.12.2021, pričom ani na jeho základe nedošlo k odstráneniu väd jeho podania zo dňa 18.10.2018 v znení podania 13.08.2021, keďže v podanej žalobe naďalej absentuje riadne označenie žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom (§ 133 ods. 1 CSP). Práve to bol dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/77/2018-87 zo dňa 11.11.2021 vyzval žalobcu k aktívnemu prístupu spočívajúcemu v obstaraní právnych titulov, ktoré sú zistiteľné a v následnom vyvinutí úsilia identifikovať uvedených žalovaných jednoznačným a nezameniteľným spôsobom. Vady žaloby žalobca podľa výzvy prvoinštančného súdu do času vydania napadnutého uznesenia neodstránil tvrdiac, že učinil kroky na stotožnenie neznámych vlastníkov, avšak nepodarilo sa mu stotožniť neznámych podielových spoluvlastníkov, či ich právnych nástupcov, a teda podľa jeho názoru sa jedná o neznámych vlastníkov, zastúpených Slovenským pozemkovým fondom tak, ako sú označení v žalobe. Vady žaloby podľa výzvy prvoinštančného súdu do času vydania napadnutého uznesenia žalobca teda neodstránil a v konaní nebolo možné ďalej pokračovať, na základe čoho nemohol okresný súd konať inak, než predmetné podanie žalobcu v znení jeho podaní doručených súdu dňa 13.08.2021 a 02.12.2021 postupom podľa § 129 ods. 3 CSP odmietnuť.

18. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že právoplatné rozhodnutie súdu o odmietnutí podania nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej pre samotný hmotnoprávny nárok žalobcu. To znamená, že žalobca sa môže v budúcnosti opätovne domáhať zrušenia a vyporiadania dotknutého spoluvlastníctva, ale pre vykonanie meritórneho súdneho konania musí náležite označiť sporové strany.

19. Pokiaľ žalobca nedefinoval svoje požiadavky procesne konformným spôsobom tak, aby bolo súdu jasné, proti komu sa má konať, potom nebolo možné priznať ochranu jeho právam.

20. Na doplnenie správnosti odôvodnenia napadnutého uznesenia vo vzťahu k výroku I. ohľadne žalovaných v rade 1/ až 7/a 9/ a zároveň pre konštatovanie nedôvodnosti odvolacích námietok žalobcu je potrebné zdôrazniť nevyhnutnosť aktívneho prístupu žalobcu v sporovom konaní, medzi ktoré súdená vec bezpochyby patrí. Uvedené v štádiu začatia konania, resp. jeho iniciovania zahŕňa aj vykonanie primeraných (takých, ktoré možno od strany sporu „spravidlivo“ požadovať) šetrení za účelom dostatočnej identifikácie sporových strán, keďže o ich (hmotných) právach a povinnostiach sa v súdnom konaní má rozhodovať. Rovnako náležite je zdôraznená i otázka samotnej spôsobilosti označených osôb byť stranou súdneho konania.

21. Krajský súd v danej súvislosti poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že na liste vlastníctva č. XXXXX pre kat. úz., okres a obec E. je v časti B ako spoluvlastník pod radovými číslami zápisu 1/ až 6/, 8/ a 12/ uvedený odkaz predovšetkým na číslo denníka (Čd), týkajúce sa konkrétneho titulu nadobudnutia (spolu)vlastníckeho práva. Nadväzne je možné v príslušných archívnych dokumentoch, vrátane pozemkovej knihy, zistiť aj základné konkrétne údaje o tomto spoluvlastníkovi. Nejedná sa pritom len o tituly vyložené "staršieho dáta" (z obdobia 1. Československej republiky), ale aj o tituly z obdobia „novšieho dáta“ - keď ako titul nadobudnutia je uvedené rozhodnutie C 144/04 zo dňa 22.06.2005. Podľa údajov aktuálnych v danom období je už s veľkou pravdepodobnosťou možné v súčasnosti konkretizovať/stotožniť dotknutú fyzickú osobu, resp. jej právnych nástupcov.

22. Žalobca však doposiaľ nevyužil žiadne prostriedky, ktoré má k zisťovaniu identifikačných údajov označených žalovaných k dispozícii. Z obsahu spisu vyplýva, že označeným žalovaným malo svedčiť nadobudnutie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam zápisom Čd 5220/12 (u žalovaných v rade

1/ až 3/), Čd 850/19 (u žalovaných v rade 4/ a 5/), Čd 904/19 (u žalovaného v rade 5/) Čd 1756/34 (u žalovaného v rade 6/), Čd 994/38 (u žalovanej v rade 7/), Čd 3909/39 (u žalovaného v rade 9/).

23. Žalobca však v odvolaní poukázal len na dôkazy, ktoré podľa jeho názoru preukazujú, že v prípade žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ ide o neznámych vlastníkov, konkrétne Potvrdenia Mestského úradu v Čadci zo dňa 09.08.2021, o tom, že v evidencii obyvateľov Mesta Čadca sa nenachádzajú občania (žalovaní v rade 1/ až 7/ a 9/) uvedení vo výpise z listu vlastníctva č. XXXXX a k odvolaniu pripojil i neprípustné novoty (§ 366 CSP) - Potvrdenie o evidencii vo farských matrikách Rímsko-katolíckej cirkvi Farnosť Čadca - Mesto zo dňa 26.01.2022 a tvrdenie jeho (bližšie neoznačenej) starej matky. Podľa názoru odvolacieho súdu však žalobca nevyužil všetky prostriedky, ktoré má k zisťovaniu identifikačných údajov žalovaných k dispozícii, ako bolo uvedené v predchádzajúcom odseku č. 22. tohto rozhodnutia. Žalobcovi preto nič nebránilo z obsahu uvedených listín zistiť údaje o nich, ako i usúdiť, či môžu žiť alebo, či sa vzhľadom na známu dĺžku života uvedené javí nepravdepodobným. Takéto zistenie súvisí s posudzovaním, či označená osoba majúca byť zastupovaná Slovenským pozemkovým fondom má v čase začatia konania spôsobilosť byť stranou sporu/účastníkom konania. Len strohé konštatovanie žalobcu, že sa jedná o neznámych vlastníkov takto evidovaných na liste vlastníctva nestačí. Pokiaľ jednotliví spoluvlastníci budú konkrétnejšie vymedzení prostredníctvom údajov aktuálnych ku dňu zápisov do pozemkovej knihy, bude môcť byť dôslednejší napríklad i nadväzne súvisiaci postup obecného úradu. Nakoľko zistenie údajov potrebných k riadnemu podaniu žaloby je vecou súkromnej iniciatívy strán sporu/účastníkov, uvedené konajúci súd nemohol nahradiť vlastnou iniciatívou, a preto postupoval správne, keď uznesením vyzval žalobcu na odstránenie väd podania v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia pod následkom odmietnutia predmetného podania v zmysle § 129 ods. 1 CSP s upozornením na možnosť odmietnutia podania. Keďže zistenie údajov potrebných k riadnemu podaniu žaloby je vecou súkromnej iniciatívy strán sporu, uvedené konajúci súd nemohol nahradiť vlastnou iniciatívou. Navyše žalobca mal možnosť v súvislosti so zisťovaním údajov z Registra obyvateľov SR požiadať o súčinnosť konajúci súd. Súd však nemá povinnosť tieto údaje zisťovať v už prebiehajúcom konaní za žalobcu, ktorý si riadne nesplnil svoje procesné povinnosti, keď v žalobe riadne neoznačila žalovaných (fyzické osoby), údajmi v súlade s ust. § 133 ods. 1 CSP.

24. Žiada sa dodať, že otázka publicity katastra nehnuteľností (§ 70 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z. z.), vrátane údajov o neznámom (označenom len menom a priezviskom) vlastníkovi, nie je z hľadiska postupu v súdnom konaní rozhodujúcou. V podstate ide o označenie posledného (evidovaného) vlastníka, čo nie je paušálne možné stotožňovať so spôsobilosťou byť účastníkom konania/stranou sporu pred súdom. Osobitne, ak už z čiastkových informácií vzniká dôvodná pochybnosť o primeranosti takéhoto vymedzenia. Zároveň je nutné dodať, že pri dôslednom postupe subjektov realizujúcich ROEP, by takéto zápisy na liste vlastníctva prakticky v dnešnej dobe už nemali existovať, keďže z rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu je známe v prevažnej časti prípadov je možné údaje na ňom o (spolu)vlastníkoch nehnuteľností, prípadne ich právnych nástupcoch dohľadať v pozemkovej knihe, či archívnych dokumentoch.

25. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že v rámci skúmania podmienok konania lustráciou v Registri obyvateľov Slovenskej republiky napríklad zistil, že s menom a priezviskom V. O. (ktoré zodpovedajú označeniu žalovaného v rade 2/) sú v ňom označené tri fyzické osoby s rôznym dátumom narodenia a tiež adresou trvalého bydliska a s menom a priezviskom B. J. (ktoré zodpovedajú označeniu žalovaného v rade 6/) je evidovaných šesť fyzických osôb s rôznym dátumom narodenia i adresou trvalého bydliska. Je tak zrejmé, že niektorý z nich môže byť spoluvlastníkom spornej nehnuteľnosti, prípadne jeho právnym nástupcom. To však nebolo možné pre pasivitu žalobcu v tomto spore zistiť. Súd nie je subjektom, ktorý má nahrádzať činnosť žalobcu v tomto spore.

26. V súvislosti so zastupovaním Slovenského pozemkového fondu v konaní je plne aplikovateľné uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24.02.2016, v ktorom sa uvádza nasledovné: „V záujme spriechodnenia procesu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom a i obnovenia dostatočne hodnoverného spôsobu evidencie práv k nehnuteľnostiam, ktorý sa v tuzemských podmienkach vytratil prakticky v súvislosti s opustením intabulačného princípu a stratou niekdajšieho významu inštitútu pozemkovej knihy, bol o. i. ustanovený zákonný mechanizmus nakladania Slovenského pozemkového fondu 1. s pozemkami, ktorých vlastník je známy, ale ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe (podľa čl. I. § 8 ods. 1 písm. c/ zákona 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, ďalej len „zákona č. 180/1995 Z. z.) a

2. pozemkami, ktorých vlastník nie je známy (podľa písmena d/ rovnakého ustanovenia). Pre obe takéto kategórie pozemkov zákon zaviedol i legislatívnu skratku „pozemky s nezisteným vlastníkom“ (tu por. i čl. I § 13 a § 16 ods. 1 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z. z.); pričom pri takýchto vlastníkoch (resp. pozemkoch), ako aj pri pozemkoch, ktorých vlastníctvo nie je evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií alebo ak sa nepreukáže inak (čl. I § 16 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z. z.) zákon priznáva na to určenej právnickej osobe (ktorou je práve Slovenský pozemkový fond) oprávnenie na zastupovanie vlastníkov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi verejnej správy (čl. I § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z.).

27. Priblížená právna konštrukcia podľa názoru dovolacieho súdu spôsobuje udržateľnosť označenia Slovenského pozemkového fondu za zástupcu presne označeného (a i v žalobe i v inom podaní určenom súdu prinajmenšom menom a priezviskom identifikovaného) evidovaného vlastníka len u vlastníkov pozemkov spadajúcich do rámca definície z ustanovenia čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z. z.), teda len u tých, o ktorých je nepochybné, že existujú (čo u fyzických osôb znamená, že ešte žijú a u právnických osôb, že vznikli a dosiaľ nezanikli) a znakom ich neznámosti je neznámosť ich adresy alebo sídla (prinášajúca problém komunikácie s takýmito vlastníkmi a aj ich bezproblémového zapojenia do súdnych či iných konaní, týkajúcich sa ich nehnuteľného majetku). Takéto označenie ale naopak nemôže prichádzať do úvahy u tých vlastníkov, ktorí nie sú známi vôbec, spravidla preto, že pôvodný vlastník už neexistuje a nie je zrejmé, kto je jeho právnym nástupcom. Každý pokus tvrdiť opak by bol pripustením možnosti vykonania súdneho konania a vydania v ňom i vecného rozhodnutia o predmete sporu aj za cenu neexistencie jednej z podmienok konania, či presnejšie pri zaťažení konania neodstrániteľnou prekážkou, brániacou jeho ďalšiemu pokračovaniu a takto tiež popretím jedného zo základov, na ktorých stojí civilný proces“. Obdobne pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24.02.2016.

28. Neobstojí ani argumentácia odvolateľa o nesprávnom postupe odvolacieho súdu v prípade jeho predchádzajúceho rozhodnutia sp. zn. 6Co/139/2020 zo dňa 26. februára 2021. Podľa § 161 ods. 1 CSP je totiž súd v každom štádiu konania z úradnej povinnosti prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“) a na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliada odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch naplnené (§ 380 ods. 2 CSP). Jednou z nich je aj nedostatok procesnej subjektivity niektorej sporovej strany v čase začatia konania. Neúplnosť v označení žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ bráni súdu, aby mohol pokračovať v konaní. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na argumentáciu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24.02.2016. Žalobca bol v prvoinštančnom konaní pasívny a svoje tvrdenie o neznámosti žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ založil len na zápise na liste vlastníctva. Nevyužil však možnosť dohľadať údaje o uvedených žalovaných v pozemkovej knihe a archívnych dokumentoch. Je tak zrejmé, že boli naplnené dôvody pre zrušenie predchádzajúceho meritórneho rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, keďže zastupovanie neznámych vlastníkov Slovenským pozemkovým fondom má svoje zákonné limity, ktoré v danom prípade neboli naplnené. Skutočnosť, že strana sporu označená v žalobe napĺňa znaky neznámeho (spolu)vlastníka, musí byť v konaní žalobcom nielen tvrdená, ale aj dostatočne preukázaná. Iba takú stranu sporu (ako neznámeho vlastníka) môže zastupovať Slovenský pozemkový fond v konaniach pred súdmi a inými orgánmi verejnej správy. Práve v takomto prípade môže žalobca označiť žalovaných, napr. spôsobom „neznámy (resp. nezistený) vlastník nehnuteľnosti ..., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom“ alebo „neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemknížného vlastníka menom, zastúpený Slovenským pozemkovým fondom“. Žalobca bol však v tomto konaní napriek výzve konajúceho súdu doposiaľ pasívny a svoje tvrdenie o neznámosti žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ založil len na zápise na liste vlastníctva, či neskôr na evidencii nehnuteľností Mestského úradu Čadca a farského úradu, či tvrdení svojej starej matky, ktorú tiež riadnym spôsobom ako fyzickú osobu neoznačil.

29. Keďže žalobca ani na výzvu okresného súdu neodstránil nedostatky svojho podania - riadne (dostatočne určito) neoznačil subjekty sporu na strane žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/ a pre uvedený nedostatok nie je možné v konaní s nimi pokračovať, krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku I. vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ až 7/ a 9/ ako vecne správne p o t v r d i l .

30. Vo vzťahu k žalovaným v rade 8/ a 10/ a tiež vo vzťahu k výroku II. o trovách konania však odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil, pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané neexistovali. Žalovaní v rade 8/ a 10/ boli totiž v žalobe riadne, t. j. v súlade s ust. § 133 ods. 1 CSP označení a preto nič nebráni, aby s nimi súd pokračoval v konaní. Z uvedeného dôvodu následne odvolací súd v súlade s ust. § 390 CSP nariadi v tejto sporovej veci pojednávanie, na ktorom rozhodne vo veci samej i o trovách konania (§ 262 ods. 1 CSP). Okresný súd tiež nemal rozhodovať o nároku na náhradu trov konania žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/, pretože protistrana, (ktorá nebola žalobcom doposiaľ riadne definovaná), sa konania nezúčastnila, a preto v prejednávanej veci nebolo možné uvažovať o prípadnom vzniku trov na ich strane a so žalovanými v rade 8/ a 10/ mal riadne pokračovať v konaní a rozhodnúť v merite veci, a nie podanie žalobcu vo vzťahu k nim odmietnuť.

31. Z rovnakého dôvodu ako bolo uvedené v bode 28. odôvodnenia tohto rozhodnutia, odvolací súd nerozhodoval nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalovaných v rade 1/ až 7/ a 9/.

32. O trovách tohto konania (vrátane aktuálneho odvolacieho konania) vo vzťahu k žalovaným v rade 8/ a 10/ rozhodne odvolací súd v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP v rozhodnutí, ktorým sa toto konanie končí.

33. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).